

VI.

Straffebestemmelser. Lovens Træden i Kraft.

§ 23.

For Overtrædelser af foranstaaende Bestemmelser fra vedkommende Myndigheds, Ægteskabsforstanderes eller Præsters Side anvendes, for saa vidt ikke den øvrige Lovgivning hjemler højere Straf, Bøder af indtil 500 Kr. eller simpelt Fængsel i indtil 3 Maaneder. Sagerne behandles som offentlige Politisager, for saa vidt de høre under verdslig Ret.

§ 24.

Ved Kongelig Anordning bestemmes det, til hvilket Tidspunkt Lovens Bestemmelser om Ægteskabs Indgaaelse for Ægteskabsforstandere skulle træde i Virksomhed.

Loven kan med de Lempelser, som findes nødvendige, ved Kongelig Anordning gøres gældende for Færøerne.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Nærværende Lovforslag er udarbejdet af Justitsministeriet væsentlig paa Grundlag af det i Folketinget i Rigsdagssamlingen 1896—97 vedtagne, tilsvarende, private Lovforslag om samme Emne, idet der dog er givet Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet Lejlighed til at indføre de Ændringer i Lovforslaget, det maatte finde ønskelige af Hensyn til de samme underlagte Interesser. Ændringer ere foretagne af det nævnte Ministerium efter indgaaende Forhandlinger med Rigets Biskopper. Som Lovforslaget nu foreligger, fremtræder det derfor ikke blot som Resultat af et Samarbejde mellem Justitsministeriet og Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet, men ogsaa, saavel hvad selve Principspørgsmaalet — den kirkelige Vielses Aflysning af almindeligt borgerligt Ægteskab — angaar, som med Hensyn til Enkelthederne i Henseende til Ordningen af Kirkens Forhold til Ægteskabet som Resultat af et Samarbejde mellem Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet og Biskopperne.

Hvad det fornævnte Principspørgsmaal angaar, er den Enighed, der er opnaaet mellem Biskopperne og Ministeriet, dog

ikke saaledes at forstaa, at alle Biskopperne have været enige i principielt at ønske det almindelige borgerlige Ægteskabs Indførelse eller i den Antagelse, at man ved dets Indførelse vil imødekomme en almindelig Trang dertil eller et almindeligt Ønske derom i Befolkningen. Derimod er det af Biskopperne eller dog de fleste af dem indrømmet, at dersom Statsmagten, den lovgivende Magt, kommer til det Resultat, at den maa anse Indførelsen af almindeligt borgerligt Ægteskab som ønskelig eller nødvendig, vil Kirken ikke blot være ude af Stand til at modsætte sig en saadan Foranstaltning Gennemførelse, men den vil heller ikke have nogen holdbar Grund til at stille sig i Modsætningsforhold til Staten i denne Henseende, idet den kirkelige Vielse som ægteskabsstiftende ikke med Nødvendighed er fremvokset af Ægteskabets Væsen som guddommelig Ordning fra Skabningens Begyndelse, men er bleven til som Resultat af en historisk Udvikling under bestemte Forudsætninger, der kunne forandre sig og have forandret sig i Tidens Løb. Fra anden Side er det dog herimod blevet fremhævet, at skønt Luther